

[Sigsgaard.]

nerne bliver større og mere effektive. Det må nok overvejes, på hvilken måde inddelingsloven kan tage hensyn til sammenlægningen af amtskommunerne.

I fremsættelsen siges det, at samhørende bysamfund skal udgøre én kommune, og her tænkes der vel på indlemmelse af forstæder. Den ideelle ordning, som vi måske nok ikke når frem til nu, burde gå videre, så ikke bare byernes forstæder, men også deres opland blev indlemmet. Hvis oplandene ikke kommer med i loven, og det er jo udbygningsområderne, jeg her tænker på, må der i hvert fald være et meget stærkt planlægningsorgan, der kan regulere forholdene bl. a. sådan, at bysamfundenes hensigtsmæssige udvikling sikres.

Lovforslaget om den kommunale inddeling tager jo mest kontant fat på amtskommunerne og bysamfundene. Hvad angår de almindelige kommunesammenlægninger, så hyldes frivillighedens princip, og meget kan jo også nås ad den vej, men fastere regler er vel alligevel tiltrængt, hvis ikke de fattige og de svage kommuner skal blive ladt i stikken. Mere velaftalte kommuner er jo ikke altid lige begejstrede for at blive lagt sammen med dårligt stillede kommuner. I fremsættelsen står der, at kommunalreformkommissionen skal virke for sammenlægninger. Jeg vil gerne stille det spørgsmål: hvad skal kommissionen virke med? Det ser ikke ud til, at man har tænkt sig at give den passende redskaber i hænde, ud over at den selvfølgelig kan bistå med teknisk assistance.

Hvad specielt forslaget til styrelseslov angår, har jeg kun et par helt foreløbige bemærkninger; det må være en fordel, at der kun bliver én styrelseslov at arbejde med i fremtiden; og at kommunerne på visse områder får en noget friere stilling end i dag, kan jeg kun hilse med tilfredshed. Større og mere effektive kommuner skulle jo også kunne administrere noget mere frihed. Den tilsigtede styrkelse af kommunernes centraløkonomiske forvaltning er ønskelig af mange grunde, men der er også forbundet ulemper med den, hvorfor jeg håber, at vi kan se lidt på spørgsmålet i udvalget. Jeg er naturligvis enig i, at amtsrådene selv bør vælge deres formænd, men jeg undrer mig noget over, at kommis-

sionen ikke har taget skridtet fuldt ud og foreslået amtmandsordningen helt afskaffet. Det er åbenbart modet, der her har manglet; det vil så vise sig, om folketinget har mere mod.

Kommissionen har brugt 8 år til at finde frem til, hvad den mente. Ordførerne her i tinget kunne man ikke engang unde 8 dage. Jeg skal villigt indrømme, at jeg finder den fremgangsmåde svær at forsvare; i hvert fald må det være forståeligt for alle, at der ikke i dag kan siges så forfærdelig meget, og slet ikke så forfærdelig meget bindende. Jeg skal derfor slutte med at love SF's medvirken til en grundig behandling af begge lovforslag. Vi synes, at hovedtendenserne i lovforslagene er rigtige; problemet er: er man gået tilstrækkelig vidt? Har man været tilstrækkelig dristig? Det tror jeg ikke.

Iver Poulsen: Socialdemokratiets ordfører, hr. Ove Hansen, sagde, at man nok kunne betragte denne behandling som en slags præsentation, for der ville komme en anden førstebehandling ret snart, og det vil der jo, da lovforslagene skal genfremsættes i det nye folketingsår. Men den udtalelse af hr. Ove Hansen, at der vil komme en anden, og dermed mener jeg en reel førstebehandling, beroliger mig noget, for hvis ikke det havde været tilfældet, så synes jeg rigtignok, at fremgangsmåden i dette tilfælde var for hensynsløs over for folketinget. Når man for ganske få dage siden, lige før pinse, giver folketingsmedlemmerne en betænkning på op imod et par hundrede sider og et par lovforslag, som er forholdsvis gedigne, og sætter dem til første behandling i løbet af 4-5-6 dage og i en tid, hvor vi herinde har et arbejdspres, der er så stærkt, at venstres ordfører i går måtte beklage, at der efter hans mening ikke var tid til at behandle inflationsproblemet tilstrækkeligt indgående, kan man ikke forvente, at det lovgivningsarbejde, der skal baseres på et sådant hastværk, kan have noget med en reel og ansvarsbevidst lovgivning at gøre. Men som sagt, det trøstede mig noget, at denne førstebehandling nærmest er en præsentation.

Det er klart, at de folketingsmedlemmer, der har været medlemmer af kommunallovskommissionen og har siddet og arbej-